

В 3
С. В. ДИМИТРИЙ
ИВАНОВИЧ
СЕРГОВИЧ

8983

III

1880. 12. 10.

P

105° Miller

K. H. J. N° 6.

b. 2 1/2

3286 Pravo

G Ł O S

JASNIE WIELMOZNEGO

ANTONIEGO

SARYUSZA KAMOCKIEGO

Skarbnika Powiatu Bilskiego, Pośta z Województwa Raw-
skiego, die 24. Junij na Sessyi w Grodnie

M I A N Y.

Nayiasnieyszey Królu Panie Mój Miłościwy!

Nayiasnieysze zgromadzone Seymujące Stany!

Gdy Smutnym Okiem względamy na stan postaci Oyczyzny Naszey, wi-
dziemy Jey okropny widok nieszczęśliwego Lofu. Azaliż niemalym Ser-
ca tchliwosci niepowinno nas napelnionym przenikać żalem z miłości
Oyczyzny, ku ratunkowi, Jey. Poświęćmy ten powinny Czas, a Szcze-
śliwym w tym każdy Obywatel zostanie ten, który, jeżeli Dobra osobi-
stego od powszechnego szczęścia Oyczyzny oddzielać nie potrzebuie,
jeżeli Urząd Cnotliwego Pośta stanie się dla niey bydź dogodnym, a
samo dopełnienie praw, dzielną dla niey będzie pobudką i załadą, aby
od prawideł Poczciwości nieodstępował.

Dałeś nam poznać Nayiasnieyszey Królu w mowie swoiey, ku tey Oyczyz-
nie przychylnosc Wiernosci twoiey, a nam ztąd Bódkiego ukonten-
towania korzyści przyjemność, iż lubo przyjąłeś Związek Konfede-
racyi Targowickiey pod hasłem naymócnieyszey Monarchini Impera-
torowey Jeymci, przy Jey Deklaracyi uroczyscie uczynioney, ale jed-
nak Celem nierozzerwania Kraiu, i owszem przy zachowaniu całości
Granic, Praw i Wolności Oyczystych.

Taki zamiar w tym Związku Konfederacyi, a nayszczegulniey przez ak-
cys przyięgi miał bydź w całości Granic zachowanym, aliści ta ko-
rzyść nieszczęśliwosci, wystawiła powod widoku okropnego.

Widziemy Nayiasnieyszey Miłościwy Królu rzeczy naszych wielką odmia-
nę, dla tego zawołani za Uniwersalem Waszey Królewskiey Mci ie-
steśmy, abyśmy w tey Swiątyni Prawodawstwa naszego zbawiennie za-
radzili.

Stawam Nayiasnieyszey Miłościwy Królu w obliczu twoim, iako Wierny Tro-

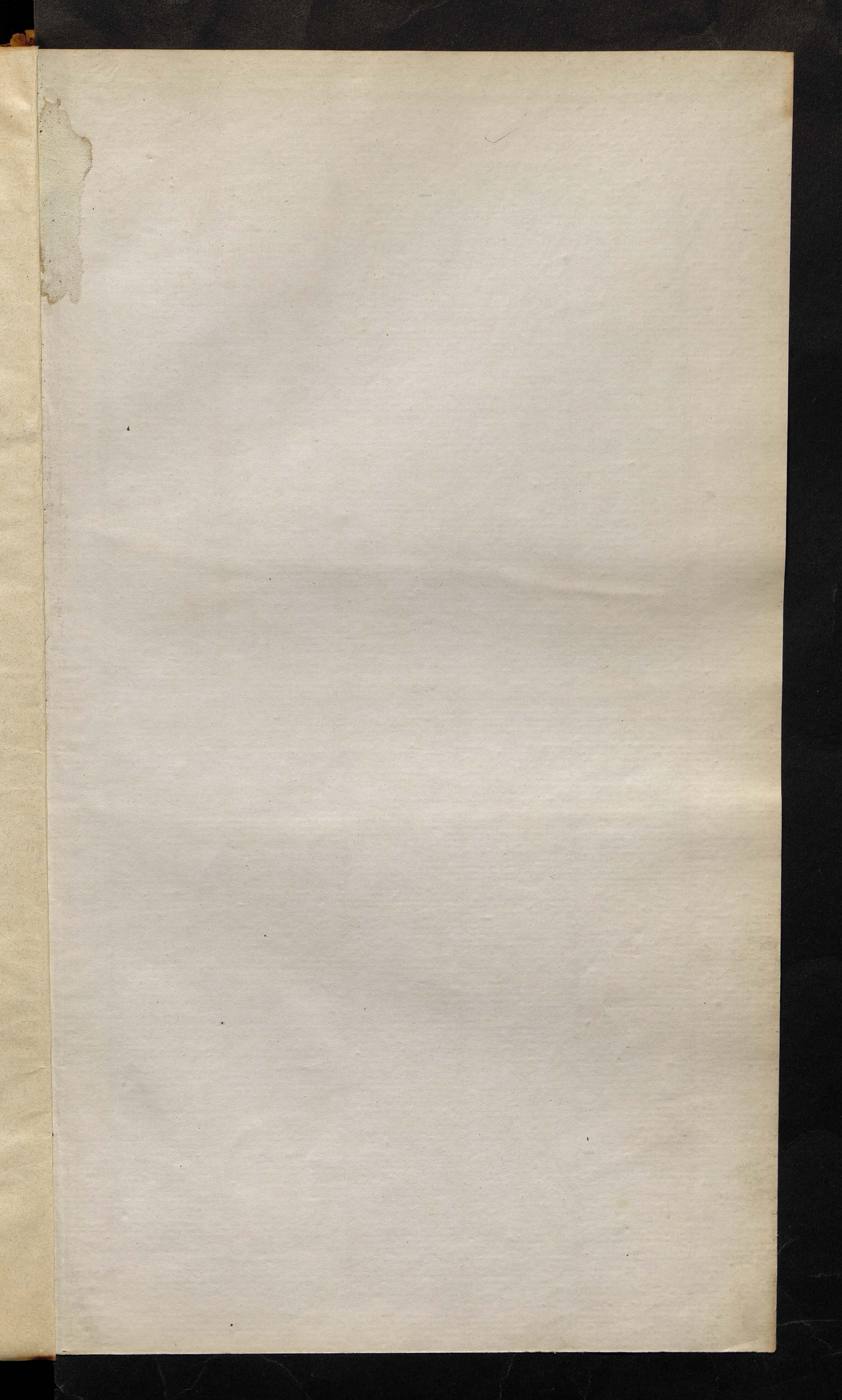
nowi, stawam przy Dostojności Maieftatu twego, jako Syn Oyczy-
sty i Tronowi posłuszny; Yznam obowiązkiem moim od Woiewódz-
twa mego na to mieysce wysłanym być Stróżem, Praw Swobod i
wolności Oyczytych, ale niebydź przyczyną do zadania ciotu tak o-
krutnego Matce moiey Oyczyźnie, i bym nieponioł blizny Jey z so-
bą do Grobu na pogrzebanie miley Oyczyzny moiey, oraz niezafię-
gnol Cechy czernidła od współ Braci moich w Domu pozostałych, me-
go charakteru i poczciwości, bo niemam samowładności, ani mocy Pra-
wa na to, abym Ja równy, sobie równego ustępował Brata, znam i to,
że słabszy mocniejszym siłom oprzeć się niepotrafi, ale mówić to
zaś mogę, że ta Litość opatrności Naywyższego Stwórcy, może
nas wydzwignąć, przy twoiey Dobrotliwy Królu Oycze Oyczyzny prze-
zorny mądrości, którą chcey mnie zasilać i zbawienną radą wraz
z Seymniącemi Stanami przewodniczyć.

A przeto stofuiąc się do Proiektu JW. Jankowskiego Posła Sandomirskiego
bardzo zbawiennie nam podanego względnie wysłania Posłów do Dwor-
ów Europeyskich, na mocy gwarantujących trzech Mocarstw, to jest
do Nayiaśnieyszey Monarchini Imperatorowey Caley
Rossyi, do Nayiaśnieyszego Króla Jmci Pruskiego, Nayiaśnieyszego
Cesarza Jmci i innych, z przełożeniem Legalnych Praw naszych, któ-
rzy nam w Roku 1775. całość Granic ratyfikowali, miemy Ufnosć
w tych najmocniejszych i najslawnieyszey Sprawiedliwości Mocar-
stwach pozyskania skutku z Remonstracyi Naszey, a nayszczegulniey
do Nayiaśnieyszey i najmocniejszey Caley Rossyi Imperatorowey,
iako do naydawnieyszey aliantki Naszey, a do Nayiaśnieyszego Jmci
Cesarza, aby się za nami do tych wyżey wspomnionych Dworów raczył
stawić. O co z mieysca o Decyzją tego Proiektu upraszam.

Na Delegacyą żadną niepozwalam, któraby tyle podległości moiey Uczyni-
ła, ilebym pozwolił na rozbiór kraju, bo już nam przewodniczyła ta
Delegacya w Roku 1775. między temiż Mocarstwami uczynioną dro-
gę niezczęścia pierwizego rozbióru kraju.

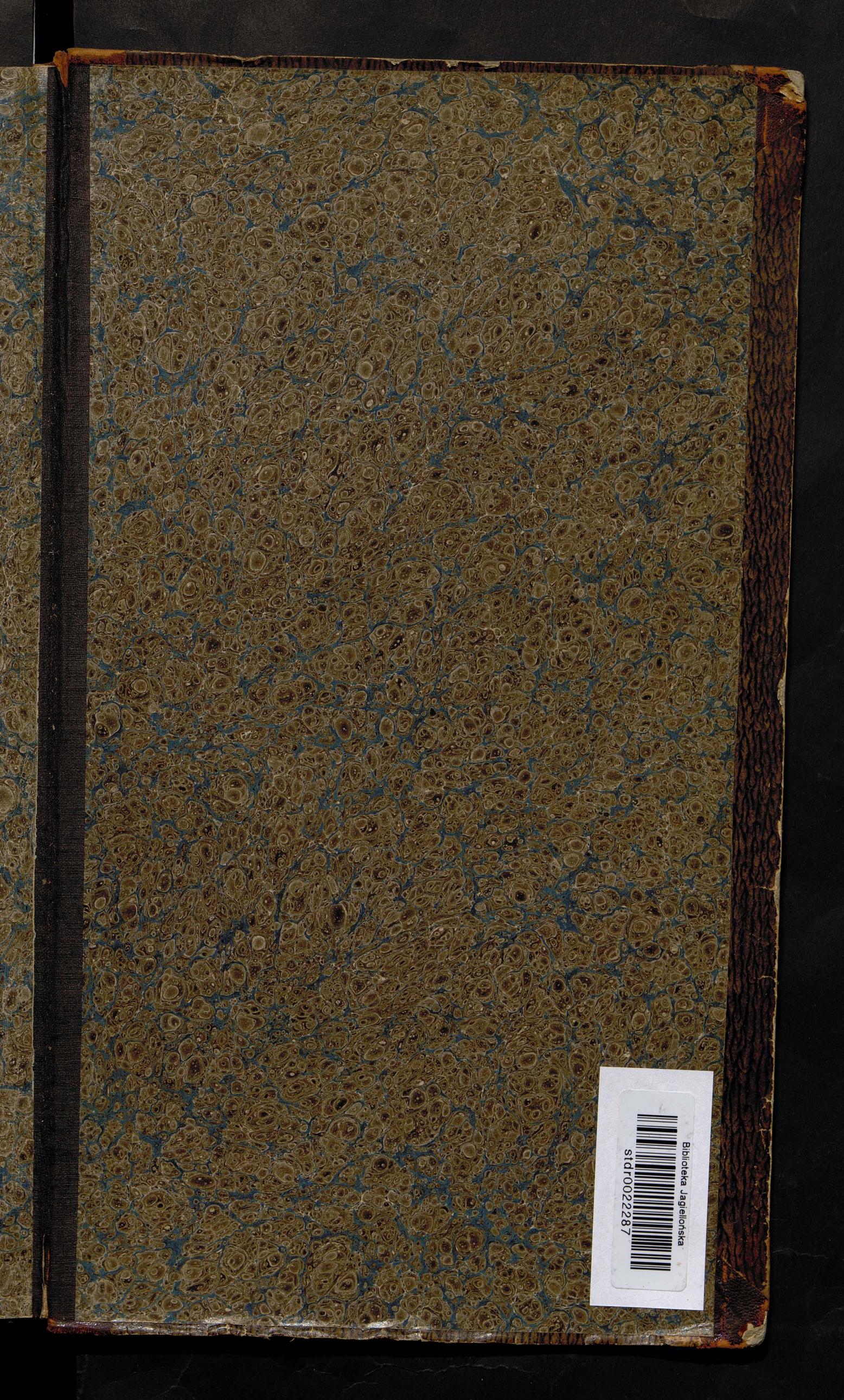
Przezacne Rycerstwo! ta czulość gorliwości Serc Waszych, która iako
zbawienne dla ratunku Oyczyzny naszey poddaie Sentymentu, niech
te piętno Cechy, Prawideł poczciwości Waszey w Sercach wyryte,
w tym Sternictwie wraz z wami przewodniczy Serce moje co Sumien-
nie przyrzekam Sentymentem moim, że wraz z wami od Prawideł
poczciwości nieodstąpię.

Biblioteka Jagiellońska
Stid.00222287

